

اعلامیه مطبوعاتی

محمد بن قاسم امروز کجاست تا ارتش را به خاطر گریه‌های نسیمه بانو و خواهران مظلوم‌اش بسیج کند؟!

(ترجمه)

دکتر شیرین مزاری، وزیر حقوق بشر فدرال، در ۱۵ آگوست/اوت ۲۰۲۰ م با اشاره به تجاوزهای گسترده ارتش هند در سال ۱۹۹۱ م در دو روستای کشمیر اشغالی، اظهار داشت: «چرا وزارت امور خارجه به سازمان‌های بین‌المللی و سازمان‌های حقوق زن که برای حقوق زنان می‌جنگند و این وحشی‌گری‌ها را افشا می‌کنند، توجه نکرده‌است؟» درحالی‌که وزیر حقوق بشر فدرال شکاف‌های دولت در مورد بی‌توجهی کامل به کشمیر اشغالی را، که عصبانیت بسیاری از مسلمانان پاکستان را برانگیخته است، آشکار می‌کند، باید ناکامی کامل وزارت‌خانه خود را نیز برای ایجاد هرگونه تغییر مؤثر برای زنان کشمیر اشغالی اعلام کند.

در حقیقت، رژیم باجووا - عمران از طریق استراتژی نادرست مراجعه به بت سنگی سازمان ملل، نتوانسته امنیت حتی یک زن کشمیر اشغالی را تضمین کند. یک ماه کامل از زمان رد شدن درخواست وثیقه یک زن مسلمان ۵۷ ساله کشمیری به نام نسیمه بانو در ۱۴ جولای/ژوئیه ۲۰۲۰ توسط یک محکمه/دادگاه محلی در کشمیر اشغالی، گذشته است. او در آخرین هفته جون/ژوئن در یک عملیات مشترک ارتش و پلیس هند دستگیر شد؛ به خانهاش حمله شد، دخترش مورد ضرب و شتم قرار گرفت و اشیای قیمتی‌اش توسط نیروهای دولت هند غارت شد. وی طبق قانون مفتضح UAPA (پیش‌گیری فعالیت‌های غیرقانونی) به اتهام حمایت لجستیکی و دادن سرپناه برای مبارزان کشمیری، که توسط دولت هندو "تروریست" تلقی می‌شوند، دستگیر شد. خانواده نسیمه از سال ۱۹۹۰ م درگیر کشمکش برای آزادسازی کشمیر بوده‌اند. بسیاری از اقوام نسیمه یا زندانی‌اند و یا به شهادت رسیده‌اند، از جمله پسر کوچک‌اش که در سال ۲۰۱۸ م توسط ارتش هندو به شهادت رسید، درحالی‌که فرزند بزرگ‌ترش در زندان به سر می‌برد. سلامتی وی تحت شرایط نامساعد زندان به‌طور مداوم رو به وخامت است، حال آن‌که در حال حاضر از فشار خون بالا و دیابت نیز رنج می‌برد.

از زمان آغاز محاصره کشمیر اشغالی در ۵ آگوست/اوت ۲۰۱۹ م، با قضیه نسیمه بانو فراتر و شنیع‌تر از قضیه یک مادر مسلمان کشمیری برخورد شده‌است. اگر حکام پاکستان واقعاً فکر می‌کنند که مبارزان کشمیری برای حق آزادی خود می‌جنگند، پس چه چیزی آنان را از فرستادن نیروهای مسلح‌مان به یاری‌شان باز می‌دارد و بالعکس سبب می‌شود تا به یک بت سنگی رجوع کنند؟ چه چیزی آنان را باز می‌دارد، حال آن‌که فرزندان نیکوکارمان در نیروهای مسلح از درد خواهران مظلوم‌شان آگاه‌اند و بیش‌ازحد توانایی آزادسازی کشمیر را دارند؟

پاسخ ساده است! چون آنان نوکران اربابان استعمارگری‌استند که اعتقاد دارند پاکستان از رشد ظلم و استبداد دولت هندو ممانعت می‌کند.

در حقیقت، تنها زیر چتر احکام الهی بود که ارتش‌ها به خاطر استجابت گریه‌های زنان بسیج می‌شد. به خاطر گریه‌های یک زن مسلمانی که در سند زیر ظلم و استبداد راجا داهر قرار گرفته بود، ارتش محمد بن قاسم به حرکت درآمد و به حاکمیت راجا داهر

نقطهٔ پایان گذاشت. بناءً وظیفهٔ ماست که به پدران، برادران و فرزندان خود در نیروهای مسلح، که نسبت به عزت و آبروی زنان مسلمان باغیرت اند، اصرار کنیم تا برای تأسیس مجدد خلافت بر منهج نبوت به حزب التحریر نصرت دهند، باشد که بی‌درنگ بر این اشغال نقطهٔ پایان بگذارند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ (النساء: ۷۵)

ترجمه: چرا در راه الله (سبحانه و تعالی) و (در راه) مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستمگران) تضعیف شده‌اند پیکار نمی‌کنید؟! همان افراد (ستم‌دیده‌ای) که می‌گویند: «پروردگارا! ما را از این شهر (مکه) که اهلش ستم‌گراند بیرون ببر.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه پاکستان

۲۷ ذوالحجه ۱۴۴۱ ه.ق

دوشنبه، ۱۷ آگوست/اوت ۲۰۲۰ م

شمارهٔ صدور: ۱۴۴۱ / ۸۹